

Sygn. akt IV U 422/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lutego 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalański
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewiczka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 lutego 2015r. w S.

odwołania K. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 24 marca 2014 r. Nr (...)

w sprawie K. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala K. K. prawo do emerytury od dnia 01 marca 2014r.;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. na rzecz K. K. kwotę 60 zł (sześćdziesiąt) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV U 422/14

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 24.03.2014r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu K. K. prawa do wcześniejszej emerytury motywując to brakiem dowodu wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przez okres 15 lat. Od decyzji tej odwołanie złożył ubezpieczony K. K. wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do emerytury, gdyż przez okres ponad 15 lat wykonywał prace w szczególnych warunkach w charakterze operatora dźwigu, maszynisty koparko-ładowarki i kierowcy samochodu ciężarowego o ciężarze ponad 3,5 tony.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie. W uzasadnieniu swojego stanowiska podniósł, że ubezpieczony nie udowodnił okresu pracy w szczególnych warunkach w wymiarze co najmniej 15 lat. Zakład nie zaliczył okresu pracy w Przedsiębiorstwie (...) w Wodę (...) w W. z uwagi na brak świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny.

Ubezpieczony K. K. urodzony dnia (...) złożył w dniu 11.03.2014r. wniosek o emeryturę. Organ rentowy uznał za udowodniony staż ubezpieczeniowy K. K. w rozmiarze 26 lat, 6 miesięcy i 19 dni okresów składkowych i nieskładkowych, w tym 3 miesiące i 21 dni okresu pracy w szczególnych warunkach. Jak wynika z materiału dowodowego zebranego w sprawie, ubezpieczony w okresie od 08.05.1972r. do 30.09.1989r. był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) w Wodę (...) w W.. Od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia 30.09.1989r. pracował na stanowisku maszynisty dźwigu, spycharki oraz koparki (ciężkiego sprzętu budowlanego). Wykonywał również obowiązki kierowcy samochodu ciężarowego o ciężarze powyżej 3,5 tony. Na stanowisku tym pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Wykonywał prace w sektorze budownictwa. Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zeznania ubezpieczonego (k.14v-15v), zeznania świadków: J. J. (k. 14v), A. N. (k.14v), akt ZUS, akt osobowych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Odwołanie jest uzasadnione. Zgodnie z art. 184 ust.1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r.o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. Nr 162, poz.1118 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1)okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2)okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

W ocenie Sądu Okręgowego K. K. spełnił powyższe warunki. Udowodnił ponad 25 lat okresów składkowych oraz ponad 15 lat okresów pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu przepisów dotychczasowych. Sąd dał wiarę zeznaniom ubezpieczonego, że w okresie od dnia 08.05.1972r. do 30.09.1989r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował w charakterze maszynisty ciężkiego sprzętu budowlanego oraz kierowcy samochodu ciężarowego o ciężarze ponad 3,5 tony. Zeznania powoda potwierdzili świadkowie: J. J. (k. 14v), A. N., którzy razem z nim pracowali. Zeznali oni, że ubezpieczony w spornym okresie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę maszynisty ciężkiego sprzętu budowlanego oraz kierowcy samochodu ciężarowego o ciężarze ponad 3,5 tony. Sąd uznał ich zeznania za wiarygodne, ponieważ są logiczne, spójne i wzajemnie się uzupełniają. Zeznania te znajdują potwierdzenie w zebranych w sprawie dokumentach, w szczególności w świadectwach pracy, umowach i angażach znajdujących się w aktach osobowych i aktach ZUS. Z akt osobowych wynika, że ubezpieczony pracował wyłącznie jako maszynista ciężkiego sprzętu budowlanego i kierowca samochodu ciężarowego o ciężarze ponad 3,5 tony.

Prace, które wykonywał ubezpieczony wymienione są w załączniku A dział V pkt.3 oraz dział VIII pkt.2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43 ze zm.) oraz w dziale V pkt. 3 podpunkt 4 zarządzenia nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 01.08.1983r. (Dz.Urz. MBiPMB nr 3, poz. 6-8). W sumie okresy pracy w szczególnych warunkach udowodnione w trakcie procesu i uznane przez ZUS wynoszą ponad 15 lat. Ubezpieczony nabył więc prawo do emerytury od miesiąca w którym złożył wniosek.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na mocy art.477¹⁴par.2 kpc orzekł jak w wyroku.